

143.

Aleksandra Wejchert (1921 Kraków - 1995 Dublin)

Bez tytułu , 1966

Cena wylicytowana: 7 000 zł

relief/płyta, drewno polichromowane, 64 x 30,5 x 1,5 cm

sygnowany i datowany l.g.: 'ALEXANDRAWWEJCHERT66'

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%.

Esej

„Moje wykształcenie inżyniera-architekta oraz urbanisty nieraz pomagało mi w projektowaniu rzeźb, a także w poszukiwaniu nowych materiałów i metod wykonania. Pomagało mi też zrozumieć i wyczuć intencje architekta, odczytywać rysunki techniczne na wszystkich

etapach projektu, ułatwiając tym samym wyobrażenie własnych zamierzeń. Dzięki temu umiem też harmonijnie wpisać moje prace w otoczenie. Dotyczy to zarówno dzieł w małej, jak i w wielkiej skali”. – ALEKSANDRA WEJCHERT

Aleksandra Weichert była artystką eksperymentującą – absolwentką Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (dyplom w 1949) i Grafiki na ASP w Warszawie (dyplom w 1956). Jej niezwykle indywidualna droga twórcza łączyła w sobie dokonania i tradycje abstrakcyjnej sztuki awangardowej z nurtami obecnymi w sztuce Zachodu lat 60. i 70., głównie sztuką kinetyczną i op-artem. W Irlandii, dokąd wyemigrowała w 1965, tworzyła niezwykle nowoczesne rzeźby dla wielu instytucji, współtworząc współczesną przestrzeń publiczną Dublina i na zawsze wpisując się w historię sztuki tego kraju. Jej projekty w mniejszej skali oscylowały pomiędzy malarstwem i rzeźbą – tworzyła mozaiki, malowane reliefy i rzeźby z drewna, betonu czy stali; zajmowała się grafiką warsztatową i użytkową, eksperymentowała z innowacyjnymi materiałami i technikami, w tym modnymi w latach 60. tworzywami sztucznymi.

Znaczną część jej dorobku stanowią reliefy, których uzyskane za pomocą zróżnicowania drewnianych, monochromatycznych lub polichromowanych elementów płaszczyzny tworzą niezwykle efekt wizualny. Prezentowana tutaj dynamiczna, wertykalna kompozycja przywodzi na myśl mozaiki Wojciecha Fangora zrealizowane na dworcu WKD Warszawa Śródmieście w 1955. W obu przypadkach mamy do czynienia z tworzeniem wrażenia ruchu, migotania i pulsacji, wyrażonych poprzez zrytmizowane opracowanie niuansów koloru i faktury. Dziełom Aleksandry Weichert często towarzyszyła też muzyka – na jej wystawie w Dublinie w 1966 odbył się koncert muzyka elektronicznego Desmond Leslie.

Pochodzenie

- spadkobiercy artystki